EUPLOEA PERDITA BUTLER, VAR. SWIERSTRAE,

BESCHREVEN DOOR

P. C. T. SNELLEN.

(Pl. 17, fig. 4).

In eene, waarschijnlijk geheel uit westelijk Nieuw-Guinea afkomstige verzameling Lepidoptera, voor eenigen tijd door het genootschap Natura Artis Magistra te Amsterdam ontvangen, bevonden zich ook eenige exemplaren eener *Euploea*, die mij toescheen eene onbeschreven soort uit te maken. Op mijn verzoek verkreeg ik van den altijd welwillenden Conservator bij het genootschap, den heer K. N. Swierstra, verlof, die exemplaren nader te onderzoeken en de soort, indien zij werkelijk mocht blijken nieuw te zijn, te beschrijven. Na een nauwkeurig onderzoek, dat door do menigte der reeds gepubliceerde soorten van *Euploea* nog al veel tijd vereischte, ben ik evenwel tot het besluit gekomen, hier slechts met eene, zij het dan ook opmerkelijke, varieteit van *Euploea Perdita* Butler, *Ann. and Mag. of Nat. Hist.* Ser. V, vol. X, p. 39 (1882), te doen te hebben. Typische exemplaren van *Perdita*, waarop de beschrijving van den heer Butler zeer goed paste, waren mede in de collectie aanwezig en werden door twee overgangsexemplaren met de varieteit, die ik zoo vrij ben naar den heer Swierstra te benoemen, verbonden.

Euploea Perdita Butler bezit in de mannelijke sexe op het midden der achtervleugels de bleeke, dikbeschubde, langwerpige vlek en in cel 1*b* der voorvleugels het kleine, langwerpige lichtblauwe vlekje, die beiden ook gevonden worden bij *Eupl. Leucostictos* Gmel., *Violae* Butl., *Nemertes* Hübn. en *assimilata* Feld., en deze kenmerken treft men ook bij de varieteit *Swierstrae* aan, terwijl grootte en vleugelvorm uitmuntend bij de twee vormen overeenkomen. Wat de varieteit *Swierstrae* onderscheidt, is dat het donkere omberbruine der voorvleugels van den type vervangen wordt door eene bleeke, sterk naar het grauwgele trekkende tabakskleur; de voor- en achterrand (de laatste breeder) blijven grauwbruin, in

dezelfde tint als bij den type. Verder is de middencel der voorvleugels bij de meeste exemplaren, met uitzondering van haren voorrand, die bruingeel blijft, bleek paarsblauw bestoven. Bij geen enkel exemplaar bepaalt die blauwe bestuiving zich strikt tot de middencel, maar kleurt ook, min of meer, de wortels der cellen 2—6, bij één ook de cellen 8—11 grootendeels, en bij een ander wordt zij mede gevonden aan beide zijden der wortelhelft van ader 1 en, met de grauwgele grondkleur vermengd, ook in de wortelhelft van cel 1*b*. Wat de bovenzijde der achtervleugels aangaat, zoo is die op de binnenrandshelft ook meestal lichter dan bij den type, grauwgeel in plaats van grauwbruin. De onderzijde der vleugels levert geen verschil op. Zij is omberbruin op de achtervleugels, vrij gelijkmatig, alleen tegen den achterrand wat bleeker met eenige blauwwitte stippen tegen den wortel en verder ongeteekend of met een tot drie kleine grijsblauwe stippen in de cellen 5—7. De voorvleugels zijn bij type en varieteit iets bleeker en grauwer bruin dan de achtervleugels, hunne cellen 1*a* en 1*b*, behalve aan den achterrand, bleek grauwgeel, het blauwe vlekje der bovenzijde van cel 1*b* wordt hier door een bruin gerand grijs aangeduid en de vleugel is verder ongeteekend of met eene ronde paarswitte vlek op een derde van cel 2 versierd.

Varieteit *Swierstrae* wordt met den type verbonden door twee voorwerpen, die wel op voor- en achtervleugels de bleeke tabakskleur van eerstgenoemde vertoonen, maar niet de bleekblauw gekleurde middencel. Bij een der twee voorwerpen zijn echter flauwe sporen dier blauwe bestuiving waar te nemen en het andere vertoont op het midden van den vleugel eene gebogene donkerbruine bestuiving.

Euploea Perdita Butler is waarschijnlijk dezelfde als *Euploea Herbstii* Boisduval, *Voyage de l'Astrolabe* p. 95 (1835), maar Boisduval's beschrijving is zoo vluchtig, dat ik zijn naam niet boven dien van Butler zou willen verkiezen.

Al de door Natura Artis Magistra ontvangen voorwerpen van *Perdita*, type en varieteit, zijn mannelijk.